

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος Μ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2568	Κυρ. Πατ. Δ' Οἰκ. Συνόδου (Μαθ. 5,14-19) 16 Ἰουλίου 2023	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

“Οσοι πιστοί, σταθῆτε φῶς!

«Υμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μαθ. 5,14)

Ἐάν, ἀγαπητοί μου, ρίξουμε ἓνα προσεκτικὸ βλέμμα στὸν κόσμο ποὺ δημιουργήσῃ ὁ Θεός, θὰ δοῦμε κάτι καταπληκτικό· ὅτι **ὅλα τὰ δημιουργήματα**, ἀπὸ τὰ μικρότερα ἕως τὰ μεγαλύτερα, **ἔχουν κάποιο σκοπό**. Ὅπως σ' ἓνα αὐτοκίνητο καὶ ἡ τελευταία βίδα ἔχει τὸ σκοπὸ της, ἔτσι καὶ σὲ ὁλόκληρο τὸ σύμπαν τὰ πάντα ἔχουν σκοπιμότητα· τίποτα τυχαῖο.

Πάρτε παράδειγμα τὸν ἥλιο. Ἔχει σκοπὸ· ἀποστολή του εἶνε νὰ φωτίζῃ, νὰ θερμαίνῃ, νὰ ζωογονῇ τὴν πλάσι. Μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε τὸν κόσμο χωρὶς τὸν ἥλιο; Σκοτάδι καὶ ἄβυσσος· θὰ σταματοῦσε ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἐπιστήμονες λένε ὅτι, ἂν σβήσῃ ὁ ἥλιος, τότε ὅλες μαζί οἱ ΔΕΗ τοῦ κόσμου δὲν μποροῦν ν' ἀναπληρώσουν τὴν ἡλιακὴ ἐνέργεια οὔτε μιᾶς μέρας! Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου. Καὶ τὸ ἄλλο σοβαρό· ὅλη αὐτὴ ἡ ἐνέργεια, δισεκατομμύρια κιλοβάτ, παρέχεται δωρεάν, δραχμὴ δὲν πληρώνουμε! Ἀχάριστοι ἐμεῖς, τυφλοὶ κι ἀναίσθητοι, «γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη» (πρβλ. Μαθ. 17,17. Λουκ. 9,41). Ἐνῶ ἐδῶ βλέπεις τὴ Δ.Ε.Η. τὴν τσιγγούνα καὶ δὲν χαρίζει τίποτα. Ἦρθε στὴ μητρόπολι ἓνα φτωχαδάκι, μιὰ γερόντισσα. –Δέσποτα, μοῦ κόψανε τὸ ρεῦμα. –Γιατί; –Δὲν ἔχω νὰ πληρώσω τὸ λογαριασμό... Ὑπάρχουν δίπλα μας κάποιοι ποὺ στεροῦνται.

Δωρεὰν ὁ ἥλιος. **Ποιὸς ὅμως εὐγνωμονεῖ** γιὰ τὴ δωρεὰ αὐτὴ καὶ τὴν αὐγὴ μὲ τὴν ἀνατολὴ λέει «*Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς*»; (Δοξολ.).

Ὁ ἥλιος λοιπὸν στὸν οὐρανό, τὸ φεγγάρι, οἱ ἀστερισμοί, οἱ κομήτες κι ὅ,τι ἄλλο ὠραῖο· στὴ γῆ τῶν ποταμῶν τὰ ρεῖθρα, ἡ θάλασσα, τὰ δέντρα, τὰ πουλιά, **τὰ πάντα** στὸν ὁμορφὸ κόσμο **ἔχουν σκοπό**. Τίποτα δὲν εἶνε ἄσκοπο.

Καὶ γεννᾶται ἐρώτημα. Ἐὰν ὅλα ἔχουν σκοπό, **ποιὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου;** ἄσκοπος εἶνε; πῶς βρέθηκε ἐδῶ; ποιὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς;

Ἔ, σ' αὐτὸ **ἀπαντᾷ σήμερὰ ὁ Χριστὸς** μι-

λώντας στοὺς μαθητὰς του καὶ δι' αὐτῶν σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ὅλων τῶν αἰώνων.

***

Ὅσοι, ἀδελφοί μου, πιστέψαμε στὸ Χριστό, βαπτισθήκαμε στὸ ἅγιο ὄνομά του καὶ λεγόμαστε Χριστιανοί, ἔχουμε στὴ ζωὴ μας ἓνα μεγάλο σκοπό, μιὰ μεγάλη ἀποστολή· νὰ ζοῦμε στὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ στὰ πρόσωπά μας τὸ φῶς αὐτὸ νὰ ἀκτινοβολῇ γύρω μας· **νὰ εἴμαστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου**. Ἔτσι λέει σήμερὰ· «Υμεῖς ἐστε (=σεῖς εἶστε) τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μαθ. 5,14).

Φῶς, καὶ φῶς μέγα, ἥλιος, **εἶνε ὁ Χριστὸς**. Ὁ φυσικὸς ἥλιος, λέει ἡ ἐπιστήμη, θὰ σβήσῃ μιὰ μέρα ὅπως σβήνουν τὰ λυχνάκια, οἱ πολυέλεοι, ὅλα τὰ ὑλικά φῶτα· ἀλλὰ τὸ ἄλλο φῶς, αὐτὸ ποὺ ἐκπέμπει ὁ ἐσταυρωμένος Λυτρωτής, ὄχι. «*Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι*» (Μαθ. 24,35. Μάρκ. 13,31. Λουκ. 21,33. Πρβλ. Ἄπ. 20,11). Φῶς ὁ Χριστὸς· φῶς τὰ λόγια του, ἡ διδασκαλία του, ἡ ζωὴ του, τὰ θαύματά του, ἡ ἀνάστασί του. Μόνο αὐτὸς μπορεῖ νὰ λήῃ «*Ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Ἰω. 8,12).

Ὅπως λοιπὸν ὁ Χριστὸς εἶνε τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔτσι καὶ **οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ εἶνε τὰ φῶτα τῆς ἀνθρωπότητος**. Τὸ σκοτάδι ποὺ ἐπικρατεῖ, ἠθικὸ καὶ πνευματικὸ, ποὺ ἦταν ἀνίκανα νὰ τὸ διαλύσουν τὰ φῶτα τῶν σοφῶν τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νέας ἐποχῆς, διαλύθηκε μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου καὶ τὴ ζωὴ τῶν πρώτων Χριστιανῶν. Ἔδειξαν ὅτι ἡ ἀρετὴ δὲν εἶνε μιὰ οὐτοπία· εἶνε μιὰ ζωντανὴ πραγματικότητα. Φῶς ὑπῆρξαν **οἱ ἀπόστολοι** μὲ τὸ κήρυγμα, τὸ παράδειγμα καὶ τὴ θυσία τους· «*Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*». Φῶτα ἐπίσης, ἀστέρια πρώτου μεγέθους, ποὺ σελάγισαν στὸν πνευματικὸ οὐρανό, ἦταν οἱ **πατέρες καὶ διδάσκαλοι** τῆς Ἐκκλησίας (μέγας Βασίλειος, ἱερὸς Χρυσόστομος, θεολόγος Γρηγόριος κ.ἄ.). Καὶ φῶτα, ποὺ ἐορτάζουμε σήμερὰ, ὅπως ἀκοῦμε στοὺς αἴνους, «*ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος*» (δοξ. αἰν. Κυρ. Πατ.), ὑπῆρξαν **οἱ 630**

πατέρες τῆς Τετάρτης (Δ') Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πού συνήλθαν στὴ Χαλκηδόνα, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, καὶ κατεδίκασαν τοὺς μονοφυσίτες αἰρετικούς.

Ὅπως λοιπὸν οἱ ἅγιοι ἐκεῖνοι στάθηκαν συνεπεῖς καὶ ὑπῆρξαν φῶτα, ἔτσι κ' ἔμεῖς στὴ γενεά μας νὰ σταθοῦμε συνεπεῖς καὶ νὰ γίνουμε φῶτα. Μικρὰ βεβαίως φῶτα· δὲν φτάνουμε στὸ ὕψος ἐκείνων, τῶν ὁμολογητῶν καὶ μαρτύρων. Ὅσοι πάντως **βαπτίστηκαν ὀρθοδόξως**, αὐτοὶ **ντύθηκαν τὸν Χριστὸ** (βλ. Ῥωμ. 6,3· 13,14. Γαλ. 3,27) καὶ φυσιολογικά, μέσα στὴν πονηρὴ καὶ διεστραμμένη γενεά μας, **λάμπουν ὡς φῶτα**.

Ν' ἀναφέρω **μερικά παραδείγματα**;

✓ **Φῶς μέσα στὴν οἰκογένεια** θά 'σαι σὺ ὁ **πατέρας**· ἕνας μικρὸς ἥλιος, πού μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὰ λόγια του φωτίζεις τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά του. Βράδισσε; σύναξε τὴ φαμίλια σου γιὰ προσευχή. Ξημέρωσε; πρὶν ἀπὸ κάθε ξεοδο κάλεσέ τους ὅλους νὰ δοξάσετε τὸ Θεὸ γιὰ τὴν καινούργια μέρα. Σὲ μιὰ ὠρισμένη ὥρα ἀνοῖξετε τὴ Γραφή, διαβάστε μιὰ περικοπή. Εἶνε Τετάρτη καὶ Παρασκευή; νήστεψε σὺ καὶ δίδαξε τὴ νηστεία σὲ ὅλους· ἔχει αὐτὸ μεγάλη σημασία. Ξημέρωσε Κυριακὴ καὶ χτύπησαν τὰ σήμαντρα; φτερὰ στὰ πόδια νὰ ἐκκλησιαστήτε, ν' ἀκούσετε *«Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...»*. Σοῦ λέω· ἐσὺ κάποτε θὰ πεθάνης, ἀλλὰ τὰ λόγια σου δὲν θὰ λησμονηθοῦν.

✓ Εἶσαι **δάσκαλος**; Ἔχεις εὐρύτερο κύκλο, τὰ παιδιά τοῦ σχολείου. Θὰ σταθῆς ἀνάμεσά τους σὰν ἕνας φάρος μὲ τὴ στάσι καὶ τὴ διδασκαλία σου. Εὐλογημένα τὰ ἔθνη πού ἔχουν Χριστιανούς δασκάλους μὲ διάθεσι θυσίας, ὅπως ἐκεῖνοι οἱ ἄμισθοι τοῦ κρυφοῦ σχολείου τῆς Τουρκοκρατίας ἢ οἱ ἡρώιδες δασκάλες στὰ χρόνια τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος, ὅχι αὐτοὶ πού διδάσκουν τὴν ἀπατηλὴ θεωρία τοῦ Δαρβίνου, πῶς ὁ ἄνθρωπος κατάγεται λέει ἀπὸ τὴ μαίμου, καὶ τὴν παρουσιάζουν ὡς ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια· ὅταν λὲς τέτοια ψέματα, τὸ σχολεῖό σου ἐκπέμπει σκότος καὶ ὄχι φῶς.

✓ Ὁ ἀκόμη εὐρύτερος κύκλος εἶνε ἡ κοινωνία, ἡ πολιτεία. Ἄν εἶσαι λοιπὸν Χριστιανὸς **ἄρχοντας**, ἔχε πρότυπά σου τὸν μέγα Κωνσταντῖνο, τὸν Βατάτζη, τὸν Καποδίστρια, τὸν Πλαστήρα. Στάσου μπροστὰ στὸ λαό σου σὰν πυρσὸς ἀναμμένος. Δῶσ' του τὸ καλὸ παράδειγμα, κυβέρνησε μὲ ἀνιδιοτέλεια κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο. Ὁ λαὸς ἀκολουθεῖ, ὅπως βεβαιώνει ἡ ἱστορία ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Ἀριστείδου· συνηθίζει νὰ ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ ἦθος τῶν ἀρχόντων του.

✓ Ἄν εἶσαι **στρατιωτικὸς**, στάσου λαμπάδα. Ἔχε πρότυπα τοὺς ἁγίους Προκόπιο, Γεώργ-

ιο, Δημήτριο, τοὺς Θεοδώρους... Γνώρισα στρατιῶτες τοῦ Πλαστήρα, πού μιλοῦσαν μὲ δάκρυα γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀκεραιότητά του. Στὸ σύνταγμά του ἔλαμπε ἡ αὐτοθυσία, ἡ ἀγνότης, ἡ γενναιότης, ἡ παρθενία του, ὁ πατριωτισμὸς του, τὸ ὑψηλὸ φρόνημά του.

✓ Εἶσαι **ἐπιστήμονας**; Ἔχεις ἄλλο κύκλο γύρω σου. Ῥίχνε τὸν προβολέα σου στὰ σκότη. Νὰ εἶσαι φῶς τῶν ἐγγραμμάτων καὶ πεπαιδευμένων, ὁδηγὸς τῶν φοιτητῶν σου. Ἐργάζου εὐσυνείδητα καὶ ἐλεύθερα. Καὶ νὰ φρονῆς ταπεινά· ὁ Σωκράτης ἔλεγε *«Ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα»* καὶ προέτρεπε *«Γνώθι σαυτόν»*.

✓ Εἶσαι, τέλος, **ἱερεὺς ἢ ἀρχιερεὺς** τοῦ Ὑψίστου; Ἐ, τότε ἡ εὐθύνη σου αὐξάνει· εἶσαι περιόπτος, περιάκουστος· καὶ οἱ λεπτομέρειες τοῦ βίου καὶ τῶν λόγων σου μωμοσκοποῦνται. Γι' αὐτὸ πρόσεχε. Ἔχε πρότυπο τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο ὡς πρεσβύτερο στὴν Ἀντιόχεια καὶ ὡς ἐπίσκοπο στὴν Βασιλεύουσα, γιὰ νὰ εἶσαι λαμπάδα καιομένη, *«φῶς τοῦ κόσμου»*.

* * *

Καθένας, ἀδελφοί μου, ἄς ἀναρωτηθῆ· Πῶς θὰ ἦταν ἡ πατρίδα καὶ ὁ κόσμος μας, **ἂν ἐμεῖς** (γονεῖς, δάσκαλοι, ἄρχοντες, ἀρχιερεῖς, παπᾶδες) **ἦμασταν μικροὶ Κοσμάδες Αἰτωλοί**;

Χαρακτήρισαν τὸν αἰῶνα μας **«αἰῶνα τῶν φώτων»**. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι στὰ ὑλικά προώδευσε. Τί μὲ τοῦτο; Ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς πῆγε πίσω, ἀποκτηνώθηκε. Προτιμῶ ἕνα δράμι ἀρετῆς, ἕνα γραμμάριο ἀγιωσύνης, ἀπὸ ἕνα τόννο ἀνθρώπινης σοφίας. Ὁ Πλάτων εἶπε: *«πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία καὶ οὐ σοφία φαίνεται»* (Μενέξ. 246e-247a· περ. «Ἑλληνοχρ. Ἀγωγή», 540/Ἀπρ. 2007, σ. 112). *«Αἰῶνας φώτων»*; Τί κρίμα! Ἔνας Εὐρωπαῖος εἶπε: *«...καὶ νὰ με δῶ μὲ τόσα φῶτα,*

ἐγὼ μωρός, ὅσο καὶ πρῶτα!» (Γκαίτε, Φάουστ).

Ἦστερα ἀπὸ τόσα πανεπιστήμια καὶ ἀκαδημίες, εἶμαστε πάλι στὸ σκοτάδι. Ὁ αἰῶνας μας, εἶνε ὁ πιὸ σκοτεινός· μετὰ ἀπὸ δύο παγκοσμίους πολέμους καὶ τόσοις ποταμοὺς αἱμάτων, **μυαλὸ δὲν βάλουμε· πᾶμε γιὰ τὸν «Ἀρμαγεδῶνα»** τῆς Ἀποκαλύψεως (16,16). Πουλήστε τὸ πουκάμισό σας κι ἀγοράστε Ἀποκάλυψι, νὰ δῆτε ἐκεῖ τὸ δράμα τῆς ἀνθρωπότητος.

Σὲ τέτοιες ἡμέρες ζοῦμε. **Ν' ἀπελπιστοῦμε; Ὁχι!** Ἄς ἐργαστοῦμε, ἄς κοπιᾶσουμε ὅλοι, νὰ λάμπη μέσα μας καὶ γύρω μας ὁ Χριστός, τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, πού δίνει ποιότητα στὴν ἀνθρωπίνη ζωὴ· τὰ ἄλλα εἶνε μηδέν. Ἔτσι καὶ ἡ μικρὴ μας πατρίδα θὰ γίνῃ πάλι πηγὴ φωτὸς καὶ θὰ μπορῆ νὰ πῆ στὸν κόσμο· *«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός...»* (τελετ. Ἄναστ.).

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος